

அத்தியாயம் 3

அன்புப் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்களில் பெருந்தொகையாகக் காணப்படுபவை ஆண்களும் பெண்களும் பாடிக்கொள்ளும் அன்புப் பாடல்களாகும். மச்சானும் மச்சியும் அல்லது கணவனும் மனைவியும் பாடுங்கவிகளே இவையாகும். கிழக்குப் பிரதேச முஸ்லிம்களிடையே ஆண்களால் பாடப்படும் கவிகள் 'ஆண்கலை' எனவும் பெண்களால் பாடப்படுபவை 'பெண்கலை' எனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

i. ஆண்கலை

இங்கே ஆண்கலைக் கவிகள் சிலவற்றை அவதானிப்போம்.

தாலிக் கொடியே என்ற
தாய்மாமன் ஈண்ட கண்டே
மாமிக்கொரு மகளே - மச்சி
மறுகுதலை பண்ணாதகா.

அஞ்சியிலே பிஞ்சியிலே
அறியாத நாளயில
தொட்டிலாட்டி நான் வளர்த்த- என்ற
தோகைமயில் எங்க மாமி.

ஓடிஓடிக் காசழைப்பேன்
ஓலைமட்டை நான் இழைப்பேன்
சேனைவெட்டிச் சோறு கொடுப்பேன்
செல்ல வண்டைத்தா மாமி.

ஆசைக்கிளியே என்ற
ஆசியத்து உம்மாவே
ஓசைக் குரலாலே உங்க
உம்மாவைக் கூப்பிடுகா.

200

இக்கவிகளிலே மாமன், மாமி முறையானவர்கள் சுட்டப்படுவதைக் காணலாம். அன்றைய சமுதாய அமைப்பிலே மச்சான், மச்சி முறையானவர்களே அன்புப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். அல்லது மச்சான், மச்சி அடிப்படையிலேயே அவை தோன்றி உள்ளன. இம்மச்சானும் மச்சியும் மிக நெருக்கமான உறவுமுறை உள்ளவர்கள். மாமன், மாமியின் குழந்தைகள்; பிறப்பிலேயே சாணைக்கூறை போடப்பட்டவர்கள்.

சாணைக்கூறை என்பது சாணை, கூறை ஆகிய இரு கருத்துக்களினதும் இணைப்பாகும். சிறு குழந்தைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படும் துணிகள் சாணை எனப்படும். மணப்பெண்ணுக்குக் கொண்டு போகப்படும் மிக விலையுயர்ந்த அழகான புடவை கூறை எனப்படும். சாணைக்கூறை என்பது ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் மாமி முறையானவர் சில துணிவகைகளை அக்குழந்தைக்குப் பரிசாக அளிப்பார். வருங்காலத்தில் தனது குழந்தையைக் கலியாணம் முடித்து மருமகளாகவோ, மருமகனாகவோ வரவேண்டும் என்பதற்கான அடையாளச் சின்னம் இப்பரிசாகும். எனவே என்றோ ஒருநாள் கலியாணம் முடித்து கணவன் மனைவியாக வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உள்ளவர்களிடையேயான பரஸ்பர அன்புப் பாடல்களே இவையாகும்.

அன்னப் பசங்கிளியே நீ
ஆக்கிவைத்த சோறுகறி
குத்திரத்து நூல்போல
சுத்துதுகா நாவினிலே.

ஆசைக்கிளியே என்ட
 ஆசியத்து உம்மாவே
 பேசிக்கதைக்க ஒரு
 பாக்கியந்தான் என்று வரும்.

ஒன்றுக்கும் இல்லகிளி
 உன்னை நான் விரும்புறது
 சந்தி சபைக்கும் உன்ட
 சரிஞ்ச நல்ல தேமலுக்கும்.

முந்திரியம் பழமும்
 மூன்றுவகை முட்டாகும்
 கற்கண்டும் தாரேன் நீ
 கதவுதிற கண்மணியே.

இக்கவிகளிலே வரும் மாமன், மாமி, மச்சான், மச்சி முறைகளைக் கொண்ட சமுதாய அமைப்பாகக் குடிமுறை விளங்கியது. கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் பல குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களாவர். ஒரு குடியைச் சேர்ந்த அனைவரும் சகோதர சகோதரிகளாகக் கணிக்கப்பட்டனர். அதனால் ஒரே குடியைச் சேர்ந்தவர்களிடையே விவாகம் நடைபெறாது. இரத்த உறவுடைய சகோதர, சகோதரிகளாக இவர்கள் கணிக்கப்படுவதே இதற்குரிய காரணமாகும்.

இவ்வாறானவர்களிடையே விவாகம் நடைபெற்றால் அது உளவியல், உடலியல் ரீதியில் தீங்கையே பிற்சந்ததியினரிடையே ஏற்படுத்தும் எனத் தற்கால உளவியலாளரும் கருதுகின்றனர். எனவே ஒரே குடியில் அல்லாது மாற்றுக் குடிகளிடையேதான் கல்யாணத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்படும். குடிகளுக்கிடையேயுள்ள உபிரிவுகள் “தத்தி” அல்லது “கத்தறை” எனப்படும். இவ்வாறான சமுதாய அமைப்பில் தோன்றியவையே அன்புப் பாடல்களாகும்.

மாமிமகள் மச்சிஎன்றால்
 மனதறிஞ்சி பாய்தருவாள்
 மகுலாப்பொடிச்சி என்றால்
 மனமறியப் போறதில்லை.

கல்லாலே ஊடுகட்டி
காசாலே ஓடுபோட்டு - நீ
அறைக்குள்ளே இருந்தாலும்
அணிலைப் போல் நான் வருவேன்.

இவ்வாறான கவிகள் தோன்றிய சமுதாய அமைப்பான குடிமுறை இன்றும் பல கிராமங்களில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. பள்ளிவாசல் நிர்வாகக்குழுவுக்கு மரைக்காயர்மார் தெரிவு செய்யப்படும்போது இக்குடிமுறையே கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. கல்யாணக் காவின் (பதிவு) எழுதும் சபையில் குடிமரைக்காயர் முக்கிய இடம்பெறுகிறார்.

ஒரு கிராமத்தில் பின்வரும் குடிகளில் அனேகமானவை இருக்கும்: சேனைக்குடி, மாந்திறா குடி, மாமனாப்போடிக்குடி, மூத்தநாச்சிக்குடி, சாயக்காறன்குடி, களனிக் குடி, ஓடாவிக்குடி, மழுவரசன்குடி, உலுவாக்குடி, கச்சனாகுடி, சங்கதிக்குடி, வடக்கனார்குடி, காம்பராச்சிக்குடி, வெள்ளரசன்குடி, கொசுக்கொடைகுடி, ஆதம்பட்டாணிகுடி, தொட்டிற்புள்ளைகுடி, கட்டடிக்குடி, ராசாப்புள்ளைகுடி, லெப்பைக்குடி, பணியத்துக்குடி, வட்டுக்கத்தறைக்குடி, படையாண்டகுடி, சுல்தான்புள்ளகுடி, வம்மிக்கத்தறைகுடி, ஆலிம்குடி, சங்கரப்பத்தான்குடி, தவிட்டுக்குடி, கோசப்பாகுடி, ஜாவாக்குடி, பணிக்கனார்குடி, மோதின்குடி, வரிசைநாச்சி குடி, உதுமான்புள்ளகுடி, ஆராச்சிக்குடி, அல்லிப்புள்ள குடி, பெரியலெவ்வைகுடி, மலையாளம் குடி, கணக்கன் கத்தறைகுடி, தேன்முதலிகுடி, செட்டிப்புள்ளகுடி, உலவிப்போடிக்குடி, மாப்பிள்ளை மரைக்கார்குடி, பொன்னாச்சிக்குடி, சேர்முகம்மது குடி, பெரியபடையான்குடி.

சீனத்துச் செப்பே என்ட
சிங்காரப் பூ நிலவே
வானத்தைப் பார்த்து - மச்சி
வாடுவது என்னத்துக்கோ.

கைவிடுவேன் என்றெண்ணி
கவலைப்படாதே கண்ணே
அழ்மூஹ் மேல் ஆணை - உன்னை
அடையாட்டிக் காட்டுப்பள்ளி.

பல்லிளிச்சால் முத்து
பகிடிவிட்டால் கோவைப்பழம்
பேசினால் செங்கரும்பு - இப்ப
பேசவில்லை ஏன் கிளியே.

வட்டநிலவே
வருக்கைப் பலாப்பழமே
தட்டிலுள்ள மாணிக்கமே - நான்
தங்கிப்போனால் சம்மதமா.

ii. பெண் கலை

கல்லால் எறிஞ்சா மச்சான்
காயம் வரும் என்று சொல்லி
மண்ணால் எறிஞ்சி மச்சான்
மச்சிமுறை கொண்டாடுறார்.

கோடியால் வரட்டா என்று
கொக்காட்டம் பண்ணாதீங்க
ஊடு நிறைஞ்ச சனம்
எங்க உம்மாவும் திண்ணையில்.

அந்திவிடிந்து
சந்தையால் போற மச்சான்
நேரத்துக்கு ஒருடுப்பு
நெய்யிறதோ வாங்கிறதோ.

‘நேரத்துக்கு ஒருடுப்பு நெய்யிறதோ வாங்கிறதோ’ என்பதில் மிக அழகான கவித்துவம் தொனிக்கிறது. தனது அந்தஸ்தையும் அழகையும் பணவசதியையும் காட்டுவதற்காக அடிக்கடி விலையுயர்ந்த அழகான ஆடைகளை அணிவதை வியப்பதாகவும் அதேவேளையில் அவ்வாறு அணியும் நோக்கத்தைக் கிண்டல் செய்வதாகவும் அமைகின்றது.

கதைப்பார் கதை எல்லாம்
கல்லுருகி நெல்விளைய
சிரிப்பார் கொடுப்பால்- மச்சான்
சொல்லையுமா நம்புறது.

மாமிட்ட போனேன்
மச்சானைப் பார்ப்போம் என்று
வாலால பிஞ்சு பாயை - மாமி
காலால தள்ளிவிட்டா.

குத்து விளக்கெரிய
குமரன் குர்ஆனோத
பாலன் விளையாட ஒரு
பாக்கியம்தா ஆண்டவனே.

பாலால் அரிசரிச்சி
பன்னீரால் உலைவார்த்திருக்கேன்
நெய்யால் கறி சமைச்சரிக்கு - என்ற
நேச வண்டார் வந்திரட்டும்.

இக்கவிகளை அவதானிக்கும்போது அவற்றிற் பல, கணவன் மனைவிக்கு இடையே ஆனவையாயும் அவர்களது அன்பைப் புலப்படுத்துவனவாயும் அமைவதைக் காணலாம். மச்சான் - மச்சி முறையானவர்கள் காலக்கிரமத்தில் திருமணத்தின் மூலம் கணவன் மனைவியாய் மாறுகின்றனர். அதன் பின்னரும் இக்கவி மரபு தொடர்கிறது.

திருமணம் அக்காலகட்டத்தில் பல கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் கொண்டிருந்தது. முக்கியமாகப் பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணின் பெற்றோரால் சில பொருட்கள் வழங்கப்படும். ஓரிரு உதாரணங்கள் மூலம் இதனை நாம் அறியலாம்.

இப்பிரதேசத்தில் 1937 இல் நடைபெற்ற கல்யாணமொன்றின் காவிலில் (பதிவு) பின்வரும் பொருட்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. மஹர் 50 ரூபா, பள்ளிக்காசு 4 ரூபா, வீடும் வளவும், காணி 6 ஏக்கர், கைக்கூலி 75 ரூபா, பொன்நகை வராகன் எடை 9, வெள்ளி நகை ரூபா எடை 30, வெண்கலம் இறாத்தல் 30, மாப்பிள்ளைக்கு வெள்ளி மோதிரம் பெறுமதி

1 ரூபா.¹ இக்காலப்பரப்பில் ஒரு மரைக்கால் நெல் (8 கிலோ) 30 சதமே என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இன்று (2008ஆம் ஆண்டு) ஒரு மரைக்கால் நெல்லின் விலை 85 ரூபாவாகும். இத்துடன் பள்ளிவாசலுக்கு இரண்டு பாய்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மாட்டுப்பட்டிகளை வைத்திருப்போர் சில மாடுகளையும் கொடுத்துள்ளனர். மாப்பிள்ளை, பெண்வீட்டில் வசிப்பதே மரபாகையால் ஆறு மாதங்களுக்கான உணவும் பெண்ணின் பெற்றோராலேயே வழங்கப்பட்டது. வயல் கொடுக்கப்படும் போது முதற் போகம் அவர்களால் விதைத்துக் கொடுக்கப்படும். இம்மரபுகளில் சில இன்றும் கூட வழக்கிலிருந்து வருகின்றன.

பொழுது கிளம்பி
பூமி இந்தச் சூடுசட்டால்
வெள்ளாமை வெட்டும் மச்சான்ட
மேனி என்ன சூடு சடும்.

அஞ்சு திங்கள் அஞ்சு வெள்ளி
அய்யாறு முப்பது நாள்
மறுபிறையும் கண்டேன் அவரின்
மறுமொழியைக் காணவில்லை.

தொழிலுக்காக வெளியே சென்ற கணவன் பல நாட்களாகியும் எவ்வித செய்தியும் அனுப்பாததினால் மனமுருகி வருந்தும் மனைவியைப் பாடம் பிடித்துக் காட்டும் கவிகள் ஏராளமுண்டு. தன்னைப் பிரிந்து சென்ற கணவன் நெடுநாளாகியும் திரும்பி வராததினால் மனம் வருந்தும் தலைவியை நாம் தமிழ் இலக்கியத்திலும் குறிப்பாக சங்ககாலப் பாடல்களிலும் காணலாம்.

அரிக்கமிலாவில்
அரிசள்ளிப் போடயில
சகிக்கவில்லை என்மனசு
தங்க மச்சான் வாறதெப்போ.

1 சாபந்தமருது ஐம்ஆப் பள்ளிவாசலின் 1937ஆம் ஆண்டைய கல்யாணப் பதிவேட்டிலிருந்து பெறப்பட்டது.

ஆகாயத்தைச் சுத்தி
அலைந்து வரும் பட்சிகளே
மச்சான் விசகளத்தை
மனம் குளிரச் சொல்லிடுங்கோ.

கத்தாதே காகம்
கதறாதே என்காகம்
எத்தாதே காகம் - நான்
எறிஞ்சிடுவேன் கல்லாலே.

இவ்வாறான அன்புப் பாடல்கள் போன்ற கவிகள் பெரும்பாலும் மச்சான் மச்சியாலும், கணவன் மனைவியாலும் பாடப்பட்டவையாகும். அவைகளுட் சில அவர்களிடையே நேரடியாகப் பாடப்பட்டவையாக இருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பாலானவற்றை பாவனைப் பாடல்களாகவே கொள்ளல்வேண்டும். பாவனைப்பாடல் என்னும்பொழுது பாடுவோர் உண்மையான மச்சான் மச்சியாகவோ, கணவன் மனைவியாகவோ இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. பாடுவோர் தம்மை அவ்வாறு உருவகித்துப் பாடுவர்.

முஸ்லிம்களின் கிராமிய வாழ்க்கை அமைப்பிலே விவாகமாகாத ஓர் ஆணும் விவாகமாகாத ஒரு பெண்ணும் நேரடியாகச் சந்தித்து பரஸ்பர அன்பைக் கவி மூலம் பரிமாறிக் கொண்டனர் என்னும் பொதுமைக் கருத்தைக் கொள்ளுதல் தகாது. சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இக்கிராமங்களில் விவாகமாகாத ஓர் ஆணும் பெண்ணும் நேரடியாகச் சந்தித்து அளவளாவுவது என்பது நடைபெற முடியாத காரியமாகும். குறிப்பாக, விவாகமாகாத ஒரு பெண்ணை அந்நியப்பெண் ஒருத்தி காண்பதே மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். தமது வீட்டுக்கு அந்நியர் ஒருவர் வரும்பொழுது குமர்ப்பெண்கள் ஓர் அறைக்குள் சென்று ஒதுங்கிக் கொள்வது வழக்கம். அக்காலகட்டத்தில் பெண் பாடசாலைகள் ஒன்றிரண்டே இருந்தன. அவற்றிற்கும் சிறுமிகளே செல்வர். பருவமடையும் வயதை அடைந்தவுடன் அவர்கள் பள்ளிப்படிப்பை நிறுத்திவிடுவர்.

ஒரு பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை பேசும்பொழுது அம்மாப்பிள்ளை அநேகமாகத் தன் வாழ்நாளில் ஒரு முறையேனும் இப்பெண்ணைக் கண்டிருக்க மாட்டார். விவாக தினத்தன்றே முதன்முதலாக அப்பெண்ணைப்

பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அவருக்குக் கிடைக்கும். அதனாற்றான் மாப்பிள்ளையின் சகோதரிகள், சுற்றத்தார் பெண் பார்க்கச் செல்லும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறான ஒரு சமுதாய அமைப்பில் ஓர் ஆணும், பெண்ணும் தனிமையில் சந்தித்துக் கவி பாடியிருப்பர் என்பது கற்பனையேயன்றி யதார்த்தமாயிருக்க முடியாது.

எனவே, இவ்வாறான கவிகளில் பெரும்பாலானவை வேலைத்தலங்களிற் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் பொழுது போக்கிற்கும் பாடப்பட்டவையாகும். சூட்டுக்களத்தில் அல்லது இரவில் வண்டிலோட்டிச் செல்லும்போது ஒருவரோ அல்லது பலரோ பாடுவர். அது அவர்களது வேலையில் உற்சாகத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்யும். முக்கியமாக விவசாய வேலையிலீடுபடுவோரிடையேதான் இத்தகைய அன்புக் கவிகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாகத் தனிமையில் இருக்கும்பொழுது தாராக்காவல், வேலிக்காவல், உப்பட்டிக்காவல், சூட்டுக்காவல் என்பனவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது பாடப்படும் கவிகள் மிகச் சுவையானவையாகும்.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் இத்தகைய அன்புப் பாடல்களை சங்ககால இலக்கியத்தின் அகத்திணைப் பாடல்களோடு ஒப்பிடுவதுண்டு. அவ்வகத்திணைப் பாடல்களிலுள்ள பொருட்சுவை, கவிச்சுவை என்பன எமது கவிகளிலும் உண்டு. ஆனால் இருவகைப் பாடல்களும் தோன்றிய சமுதாய அமைப்பும் விடயப் பின்னணியும் வேறுபட்டவை என்பதையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

தலைவி, தலைவன் என்பாரோடு தோழி, பாங்கன், தாய் ஆகியோரும் சங்கப் பாடல்களில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். ஆனால் கவிகளிலோ அவ்வாறானவர்களின் பங்கு குறைந்து பெரும்பாலானவை நேரடிப் பாடல்களாகவே உள்ளன.

iii. வினா - விடை

கவிகளைப் பல கோணங்களில் ஆராயலாம். இலக்கிய ஒப்பியல், மொழியியல், சமூகவியல், மானுடவியல் என்பன போன்ற அடிப்படைகளில் ஆராய்வதன் மூலம் அவ்விலக்கியம் எவ்வாறு வளர்ந்துள்ளது, சிறப்புப் பெற்றுள்ளது, மொழிவளர்ச்சி, பிரதேச சொற்பிரயோகம் எவ்வாறு ஏற்பட்டுள்ளது, அக்காலகட்ட மனிதர் எவ்வாறு வாழ்ந்தனர், அவர்களது மரபுகள், சம்பிரதாயங்கள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பனபற்றியெல்லாம் அறியலாம். சில வரலாற்றுச் சம்பவங்களுக்கான சான்றுகளைத் தரக்கூடிய கவிகளும் உண்டு.

கேள்வியும் விடையுமாக அமைந்த அவ்வாறான சில கவிகளைப் பார்ப்போம்.

தண்ணீர் சுமந்து செல்லும் மச்சியிடம் உன் தங்க நிறக்கையாலே
கொஞ்சம் தண்ணீர் தந்தால் ஆகாதோ எனக் கேட்க,

ஓடையிலே போறதண்ணி
தும்பி விழும் தூசிவிழும்
வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான்
குளுந்த தண்ணி நான் தாறேன்.

வாய்க்காலில் தண்ணி
வண்டு விழும் தும்பி விழும்
வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான்
வெந்த தண்ணி நான் தாறேன்.

என விடை கிடைக்கிறது.

சுற்றிவர வேலி
சுழலவர முள்வேலி
எங்கும் ஒரே வேலி
எதால புள்ள நான் வாற.

காவல் அரணோ மச்சான்
கள்ளனுக்கு முள்அரணோ
வேலி அரணோ மச்சான்
வேணுமென்ற கள்ளனுக்கு.

தெருவால போகவொண்ணா
தேன் போல மணக்கிறது
உறவாட நான் வருவேன்
உன்ர காக்காமார் காவலுகா.

வெற்றிலையைக் கைபிடித்து
வெறும் பிளவைக் வாயிலிட்டு
சுண்ணாம்பு இல்லையென்று
சுற்றிவரலாகாதோ.

கடப்படியில் வந்து நின்று
காளை கனைக்குமென்றால்
எங்கிருந்த போதும் நாகு
எழுந்து வரமாட்டாதோ.

மாமி மகளே என்ர
மருதங்கிளி வங்கிசமே
ஏலங் கிராம்பே உன்னை
என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்.

மச்சானே மாம்பழமே
மாமி பெத்த பாலகனே
ஏலங் கிராம்பே உன்னை
என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்.

மச்சானே மாம்பழமே
மாமி பெத்த ஓவியமே
எட்டாத பழத்துக்கு நீ
கொட்டாவி விட்டதென்ன?

எளிய மொழி நடையும் பிரதேச சொற்பிரயோகமும் கவிகளின் சிறப்பம்சங்களாகும். உனர் காக்காமார் என்பதில் வரும் 'காக்கா' மூத்த சகோதரனைக் குறிப்பதாகும். சில பிரதேசங்களில் நானா என அழைக்கப்படும். இவ்வாறான சொற்கள் கவிகளில் ஏராளமாகவுண்டு.

அங்கால, அல்லசல், அயப்பு, ஆணம், இளந்தாரி, எழுவான், படுவான், ஒழுப்பம், கக்கிசம், கடப்பு, கருக்கல், செக்கல், வெள்ளாப்பு, கிறுகி, குமராளி, தைலாப் பெட்டி, தாயதி, பூணாரம், பொண்டி, பொண்டுகள், வங்கிசம், விசகளம் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

மேலும் சில வினா - விடைக் கவிகளைக் கவனிப்போம்.

கண்டி கொழும்போ
கண்காணா ராச்சியமோ
கீழக்கரையோ உங்கட
கிளியிருந்து போகிறது.

கண்டி கொழும்புமில்லை
கண்காணா இடமுமில்லை
கீழக்கரையுமில்லை எங்க
கிளியிருந்து போகிறது.

கடலிலே ஹிளுறுநபி
கப்பலிலே ஹயாத்து நபி
மலையிலே முஹையதீன்
மலை நங்கணமே போய் வாரேன்.

போகட்டோவென்று
பொற்கொடியார் கேட்கின்றார்
போவென்று சொல்ல
பொருந்துதில்லை என்மனசு.

வங்காளம் போறேனென்று
மனக்கவலை வையாதே
சிங்காரக் கொண்டைக்கு
சின்னச் சீப்பிரண்டு வாங்கிவாரேன்.

புள்ளலெக்கா புள்ளலெக்கா
புருசன் எங்கே போனதுகா
கல்லூட்டுத் திண்ணையில்
கதைச்சிருக்கப் போனதுகா.

காசி தரட்டோ மச்சி
கதைச்சிருக்க நான் வரட்டோ
தூது வரக்காட்டிடட்டோ
இப்ப சொல் கிளியே உன் சம்மதத்தை.

காசி வரக்காட்ட வேண்டாம்
கனதூரம் நடக்க வேண்டாம்
தூது வரக்காட்ட வேண்டாம்
அந்த துரையை வந்து போகச் சொல்லு.

நாட்டார் பாடலின் மொழியமைப்பைப் பார்க்கும்போது அப்பாடல்கள் யாவும் பேச்சு மொழியில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவ்வப்பிரதேசத்தில் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த சாதாரண மொழியே இக்கவிகளைப் பாடவும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் இப்பாடலின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் எவ்வித இடரும் ஏற்படுவதில்லை. மொழி அடிப்படையில் இப்பாடல்கள் தோன்றிய காலத்தையும் பிரதேசத்தையும் நிர்ணயிக்கலாம். அதனால் கிராமிய இலக்கியங்களைத் தொகுப்போர் அவற்றில் சொல் மாற்றம் செய்யாது கிராம மக்களிடையே வழக்கிலுள்ளவாறு தொகுத்து வெளியிடல் அவசியமாகும்.

இப்பேச்சு மொழிக்குச் சிறந்த உதாரணமாக 'கா' என்னும் அசைச் சொல்லைக் குறிப்பிடலாம். கிழக்கிலங்கை மக்களிடையே வழங்கிவரும் இச்சொல் நாட்டார் பாடல்களிலும் அடிக்கடி இடம்பெறுகின்றது. இது ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் தனது நூலின் சொல்லதிகாரம் இடையியல் 279 இல் இதுபற்றிக் கூறியுள்ளார். இன்று கிழக்குப் பிரதேசத்தில் மட்டுமே இச்சொல் காணப்படுகிறது.

கிராமிய இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை தப்பான அபிப்பிராயமொன்றை ஏற்படுத்துவதற்குக் காலாக அமைந்தவை இவ்வன்பு

பாடல்களாகும். நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்த சிலர் இவ்வகைப் பாடல்களிலே அதிக கவனம் செலுத்தினர். அதனால் கிராமியக் கவிகள் என்பன காதல் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் கவிகள் மட்டுந்தானா என்னும் ஐயப்பாடு தோன்றக் காரணமாகிவிட்டது.

இவை நாட்டார் இலக்கியத்தில் ஒரு சிறு பகுதியேயாகும். ஏனைய இலக்கியங்களைப் போல் கிராமிய இலக்கியமும் மிகவும் பரந்தது. வியாபித்த அப்பரப்பினுள் அன்புப் பாடல்களும் ஒரு பகுதியாகும். மருத்துவச்சி வாழ்த்து, தாலாட்டு, சாய்ந்தாடு, சப்பாணி, விளையாட்டுப் பாடல்கள், வேடிக்கைப் பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள், மையத்துப் புலம்பல், நாடகம், கதை, விடுகதை, சூறாவளி - வெள்ளக்காவியங்கள், அம்பா, நடைவழிச்சிந்து, பொல்லடி, மாப்பிள்ளை வாழ்த்து, வசை, வாது, தீட்டுதல், அம்மாணை, கும்மி போன்ற பலவகைகளினுள் இதுவும் ஒன்றாகும். ஆகையால் அன்புப் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்பரப்பினுள் ஒரு பகுதியே அல்லாது அதுவே நாட்டார் இலக்கியத்தின் முழுமை எனக் கொள்ளல் பொருந்தாது.

ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா
அவரைக்கண்டாற் சொல்லிடுங்க
பூவரசங் கண்ணியொன்று
பூமலர்ந்து வாடுதென்று.

வாங்கென்றழைப்பேன் மச்சான்
வாசலிலே பாய்தருவேன்
வாப்பா அறிஞ்சாரென்றால்
வாளெடுத்து வீசிடுவார்.

நித்திரைக் கண்ணிலேயும்
நினைவிலேயும் தோணுறது
கலிமா விரலும் - மச்சான்
கல்பதித்த மோதிரமும்.

நெற்றிக்கு நேரே
நிலாக்கிளம்பி வாறதுபோல்
வேலிக்கு மேலால - மச்சான்
வெள்ளைமுகம் காண்பதெப்போ.

மாலை விளக்கெரிய
மணவாளன் சோறு தின்ன
பாலன் விளையாட - ஒரு
பாக்கியம் தா அழ்ழாஹ்வே.

இவ்வகைப்பாடல்கள் தலைவன் கூற்று, தலைவி கூற்று, தோழி கூற்று, தாய் கூற்று எனப் பலவகையாய் அமைந்தாலும், அது இலக்கியத் தொகுப்பு வசதிக்காகச் செய்யப்படும் பகுப்பேயன்றி உண்மையில் அவ்வாறில்லை. அநேக கவிகளை ஆண்களே பாடியிருப்பர். சிலவேளைகளில் இருவர் அல்லது பலர் பாடியிருப்பர். சிலவேளைகளில் இருவர் அல்லது பலர் மாறிமாறிப் பாடியிருப்பர். சூட்டுக் களவெட்டிகளில் மாட்டினால் சூடு மிதிக்கும் காலங்களில் விடியவிடிய நேரத்தைப் போக்குவதற்காகவும், காவற்பரணில் வேலிக்காவல் செய்யும் போது விடியும் வரை விழித்திருப்பதற்காகவும், இரவு நேரத்தில் வண்டில்கள் ஓட்டிச் செல்லும் போதும் அல்லது ஓய்வு நேரத்தில் ஓரிடத்தில் கூடியிருக்கும் போதும் இவ்வகைப் பாடல்கள் தோன்றியுள்ளன.

பெண்கள் பாடியுள்ளதாக உள்ள பல அன்புப் பாடல்கள் உண்மையில் ஆண்களால் பாடப்பட்ட பாவனைப் பாடல்களேயாகும். குறிப்பாக முஸ்லிம் கிராமங்களில் ஆணும் பெண்ணும் தனிமையில் சந்தித்துத் தமது காதல் உணர்ச்சிகளைப் பாடல்களாக வெளியிட்டிருப்பர் என எண்ணுதல் முறையாகாது.

பெண்கள் பாடிய பல பாடல்களும் உள. இரங்கற் பாடல்கள், வசைப் பாடல்கள் போன்றன அவையாகும்.

கச்சான் அடித்தபின்னே
காட்டில் மரம் நின்றதுபோல்
உச்சியிலே நாலு மயிர்
ஓரமெல்லாம் தான் வழக்கை.

கண்ணிலே ஒன்று பொட்டை
காதும் செவிடாகும்
குருத்தெடுத்த வாழைபோல்
அவர் சூனி வளைந்திருப்பார்.

முப்பத்திரண்டிலேயும்
முணுபல்லுத்தான் மீதி
காகக்கறுப்பு நிறம்
ஒரு காலுமல்லோ முடமவருக்கு.

நாணற் பூப்போல
நரைத்த கிழவனுக்கு
குங்குமப் பூப்போல இந்தக்
குமர்தானோ வாழறது.

காக்கா பெண்டி காக்கா பெண்டி
கண்கறுத்த காக்கா பெண்டி
எட்டு முழச் சோமன் - உங்களுக்கு
இணக்கமில்ல காக்கா பெண்டி.

250

iv. ஆசைக்கவி

நாட்டார் இலக்கியத்துறையில் இவ்வாறு பிரபல்யம் பெற்ற அன்புப் பாடல்கள் மன்னார்ப் பிரதேசத்தில் 'ஆசைக்கவி' என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை தனிப்பாடல்களாகவும் உள்ளன. தொடர் சம்பவமொன்றைக் கதை கூறும் பாங்கிலும் அமைந்துள்ளன. இவ்வகை ஆசைக்கவிகள் சிலவற்றை எடுத்து நோக்குவோம்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் அன்புப் பாடல்களுக்கும் மன்னார்ப் பிரதேச ஆசைக்கவிகளுக்குமிடையே இசை வேறுபாடுள்ளதைக் காணலாம். ஆயினும் பெரும்பாலான பாடல்கள் மிகச்சிறிய சொல்மாற்றங்களுடன் இரு இடங்களிலும் ஒரே தன்மையதாயுள்ளதையும் காணலாம்.

ஆதம் ஹவ்வாவும் அள்ளிப்படைத்த மண்ணும்
அமைப்பிருந்தால் கைகூடும் அழுதுமுடியா கிளியே.

ஒடிவரும் தண்ணீரில் உலாவிவரும் மீனதுபோல்
நாடிவந்தேன் ராசா நற்குணத்தைக் காண்போமென்று.

ஆடாதோடையானேன் மந்திரத்து மண்ணானேன்
வாடு பயிரானேன் வளர்பிறையே உன்னாலே.

பொங்கு கடலே புறியமில்லாட்டிப் போங்கோ
இந்த வம்புக்கதை கதைச்சி மனதை வருத்தாமலுக்கு.
உங்க ஊட்டையும் போனேன் ஒத்தரையும் காணஇல்ல
தங்கமிருந்து தலைவார்ந்து கட்டுகிறா.

சுத்திவர வேலி சுழண்டுவர முள்வேலி
எங்கிலும் இருவேலி எங்கால வந்திட்டும்.

கடலில் முழுகிக் கருங்கடலில் நீரோடி
தேன்கடலில் முத்தெடுத்து திரவு தந்தா வாராஜா.

கடன்கழித்துப் போவேனென்று கல்புலயும் எண்ணஇல்ல
சாச்சா மகன் எண்டு சம்மதித்தேன் உங்களிலே.

பூவிலயும் பூவிழுங்கியிருந்த தேனிலயும்
வாசமுள்ள பூவதுபோல் வயித்திலயும் காணஇல்ல.

பால்போல் மனமுடையார் பாவிப்பார் என்றிருந்தேன்
இருட்டறுத்த மாளிகையில் நீ இருந்ததினை யாரறிவார்?

கடலுக்கு அக்கரையால் காதுகுத்திப் புண்ணாத்தி
ஒரு மஹூலா வருவான் நான் வாழுறதுதான் நீ போராசா.

பார்க்கப் பகட்டுமம்மா பார்வைக்கும் சொந்தமம்மா
கேக்கப் பயமாயிருக்கு கிளிமொழியார் சம்மதத்தை.

கல்வி படித்தவரை கைபிடிக்க வேணுமெண்டு
தங்கக் கிளியே நான் சம்மதித்தேன் ஒங்களிலே.

ஏறுபொழுதே இலங்குமந்தச் சூரியனே
மாதாளம் பூவே மச்சான் மனக்குறைகள் வைக்கவேண்டாம்.